

„შეიცან თავი შენი“ – საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქ ილია II-ის სწავლებანი საზოგადოების სინერგიული განვითარებისა და მართვის შესახებ

*გიორგი შიხაშვილი
ეკონომიკის დოქტორი, თსუ მონვეული პროფესორი*

სტატიაში ასახულია მართლმადიდებელი ეკლესიის სწავლება საზოგადოების სინერგიული განვითარებისა და მართვის შესახებ, გადმოცემული თავის ეპისტოლეებში მისი უნმინდესობისა და უნეტარესობის ილია II-ის მიერ საპატრიარქო ტახტზე მოღვაწეობის პერიოდში.

საკვანძო სიტყვები: შეიცან თავი შენი. პიროვნული და სოციალური სინერგიზმი. სინერგიული განვითარება და მართვა. ღმერთი, სამშობლო, ადამიანი.

დღიდან აღსაყდრებისა (1977 წლის 25 დეკემბერი) სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი ილია II დაუცხრომლად იღვწის ეკლესიის მისიის განხორციელებისათვის, საზოგადოების ზნეობრივი განსმენდისა და ღვთისსულიერი, სინერგიული განვითარებისათვის.

საზოგადოებრივი ცხოვრებისათვის უმნიშვნელოვანესი სულიერი ზესვლაა. რელიგიასთან ერთად, ამ სფეროს განეკუთვნება სოციალურ-ეკონომიკური და მმართველობითი საქმიანობა. მხოლოდ ღვთაებრივ, ეკლესიურ სანყისებთან მისი სინერგიული შეთანწყობის საფუძველზე არის შესაძლებელი ჭეშმარიტი სოციალურ-ეკონომიკური პროგრესის მიღწევა, როგორც ეროვნულ, ასევე გლობალურ დონეზე.

ეკლესიის უმთავრეს იარაღს რწმენისმიერი სიტყვა და ღვივსათნო საქმე წარმოადგენს. ჩვენი პატრიარქიც ლოცვით, ეპისტოლეებით, ქადაგებით, შეგონებებით, ლოცვა-კურთხევებით და დაუცხრომელი, თავდადებული პირადი მოღვაწეობით აღასრულებს მისთვის ღვთივბოძებულ მისიას.

ტექსტი შედგენილია პატრიარქის ეპისტოლეებიდან თემატურად გამოკრებილ სწავლებათა პერიფრაზირების მეთოდის მეშვეობით.

„შეიცან თავი შენი“ – ფუძემდებლური სწავლებანი პატრიარქის ეპისტოლეებში
(ეს სწავლება-მოწოდება ეხება ყველას – ყოველ ცალკეულ ადამიანს, ოჯახს, ეკლესიას, ერს, სასწავლებლებს, საზოგადოებას, ეკონომიკას, სახელმწიფოს, მსოფლიოს)

1980 წლის საშობაო ეპისტოლე

სოციალური სინერგიზმის თეორიის თანახმად, მთელი სოციალური უმთავრეს მიზნად უნდა იქცეს ადამიანური ურთიერთობების – პირადი, ოჯახური, საზოგადოებრივი, საერთაშორისო ურთიერთობების ქრისტიანულ პრინციპებზე დაფუძნება-დამყარება.

1982 წლის სააღდგომო ეპისტოლე

ქრისტიანული სწავლებით, ადამიანი მოწოდებულია დაამყაროს კავშირი ღმერთთან. თუ ადამიანის ნება სინერგიულობის საფუძველზე ერწყმის ღვთის ნებას, მაშინ მისი სიცოცხლე ღვთიურია. ამის მიღწევა შესაძლებელია მხოლოდ ეკლესიაში. ეკლესიის წევრები ატარებენ რჩეულთა ბეჭედს არა იმიტომ, რომ მხოლოდ მათ დაიმკვიდრონ საუკუნო ნეტარება, არამედ რათა შეცვალონ და გააერთიანონ მთელი კაცობრიობა, დაყოფილი ცოდვითა და ეგოიზმით.

1984 წლის სააღდგომო ეპისტოლე

ხატება ღვთისა თითოეულ პიროვნებაშია, როგორც ჩამოყალიბებულ კანონთა წესი. იგი წარმოადგენს მისი ყოფის აუცილებელ პირობას, რომლის საშუალებითაც უნდა განხორციელდეს მსგავსება უფლისადმი. სწორედ ეს არის ადამიანის ცხოვრების მიზანი.

1986 წლის საშობაო ეპისტოლე

კაცობრიობის ისტორიის ღვთისმეტყველური გააზრებისათვის საჭიროა ღვთაებრივი და ადამიანური ძალების თანაქმედების სინერგიული აღქმა.

1993 წლის სააღდგომო ეპისტოლე

იდეა უნდა ჰქონდეს ერსაც; მას ღვთისმეტყველურად, ცხადად და გარკვეულად უნდა ჰქონდეს გაცნობიერებული საუკუნეთა მანძილზე უპირველესად რას ემსახურა. ჩვენი ხალხის ისტორია გვაფიქრებინებს, რომ ღვთისკენ სწრაფვის ძირითად იდეას, უპირველეს ყოვლისა, მოყვასის სიყვარულით ვახორციელებდით და მიუხედავად ყველაფრისა, დღესაც ვახორციელებთ. ეს სიყვარული ადუღაბებს და ამთლიანებს სრულიად საქართველოს.

უფალი ადამიანს თავისუფალი არჩევანის უფლებას აძლევს: პიროვნება თვითონ იღებს გადაწყვეტილებას, რას ემსახუროს – ცოდვას თუ სიკეთეს, ბოროტებას თუ სიყვარულს. სასუფეველი ღვთისა იძულებით მოიპოვება, რადგან ცოდვასთან ბრძოლით და მასზე გამარჯვებით ხდება ადამიანისა და ღვთის ნების შეერთება – სინერგია, რაც არის საფუძველი პიროვნების გადარჩენისა.

1995 წლის სააღდგომო ეპისტოლე

თავისი ფუნქციის სწორად შეფასებას და შესრულებას ინტელიგენცია შეძლებს მხოლოდ მაშინ, თუ თავის ცოდნას რწმენას დაუკავშირებს. ოდენ ამ შემთხვევაში მიაღწევს ის დიდ და სასურველ შედეგებს.

2001 წლის სააღდგომო ეპისტოლე

დედამინა მრავალრიცხოვან, მრავალფეროვან ერთ ოჯახად იქცა. ძლიერ ქვეყნებს შორის მიმდინარეობს ბრძოლა გაბატონებისთვის. საქართველოსთვის ყველაზე სწორი პოზიცია, ნეიტრალიტეტია. თუ პიროვნებას, ხალხს, სახელმწიფოს არა აქვს სწორი რელიგიური და ეროვნული იდეოლოგია, ლიბერალიზმი აუცილებლად მტრების სასარგებლოდ იმუშავებს და შინაგანად მთლიანად დაანგრევს ქვეყანას. ქვეყნის საშინაო და საგარეო პოლიტიკა, ეკონომიკა, მეცნიერება და განათლება აუცილებლად უნდა გამომდინარეობდეს ეროვნულ-სახელმწიფოებრივი ინტერესებიდან.

2006 წლის საშობაო ეპისტოლე

აუცილებელია მოხდეს სინერგია, ანუ უფლისა და ადამიანის ნების თანხვედრა.

ქართველი ერის მთელი ისტორია სულიერი გზაა ეგვიპტიდან აღთქმული მიწისაკენ. საქართველო აუცილებლად გადარჩება და გაბრწყინდება. გავხდეთ უფლის ნების თანაზიარნი და დიდი საქართველოს თანაშემოქმედნი.

უნდა ვიცოდეთ ჟამი როგორც შრომისა, ისე ლოცვისა, აღსარებისა და ზიარებისა. შვიდგზის ლოცვის გაძლიერება დასაწყისია საქართველოს გაბრწყინებისა.

2009 წლის საშობაო ეპისტოლე

ცოდვა, ვნება, _ ეს ჩვენი სულის დაჩირქებული, გახრწნილი ზედნადებია, რომელიც უნდა მოვიკვეთოთ სინანულით, აღსარებითა და ზიარებით (ასევე სხვა საეკლესიო საიდუმლოთა აღსრულებით). მაგრამ, ამ საიდუმლოს მისაღებად განსაკუთრებულად უნდა მოემზადოს ახალგაზრდაც და ასაკოვანიც, ხელისუფალიც და ინტელიგენტიც, მუშაც, გლეხიც და სასულიერო პირიც, რათა არ ექცეს იგი სასჯელად.

საქართველო ყოველთვის იყო და კვლავაც უნდა გახდეს ვაზისა და ხორბლის ქვეყანა.

საქართველო ბოლოჟამს გაბრწყინდება, რაც გულისხმობს მთელი ერის სულიერ ამალღებას. საქართველო აუცილებლად გამთლიანდება და გაბრწყინდება.

2014 წლის საშობაო ეპისტოლე

სწორი წარმოდგენა და სათანადო პასუხი უნდა გვქონდეს ჩვენს ქვეყანაში და მსოფლიოში მიმდინარე პროცესებზე. უნდა შევინარჩუნოთ წინაპრების თავგანწირვის ფასად დღემდე მოტანილი ჩვენი მეობა.

ფსევდო-ლიბერალური სეკულარული იდეოლოგიის მიხედვით ყოველი ინდივიდი ღმერთისაგან დამოუკიდებელი და პიროვნულ ინსტიქტებს დაქვემდებარებული არსებაა. ნუთისოფლის კვარცხლბეკზე ცოდვებით დამძიმებული, მორალურ-სულიერი ორიენტირდაკარგული ადამიანია დაყენებული. გაშლილია ბრძოლა ეკლესიის, ტრადიციული შეხედულებების, აღზრდისა და ზნეობის წინააღმდეგ.

საქართველო თავისი განვითარებით, კულტურით ქრისტიანული ევროპის ნაწილია. ევროგაერთიანებამ, ევროპარლამენტმა უნდა გაითვალისწინონ ცალკეული ქვეყნების ტრადიციები და აზროვნების წესი.

ოჯახი ერის, სახელმწიფოს, საზოგადოების მთავარი ქვაკუთხედეა. ოჯახი პატარა სახელმწიფოა, ქრისტიანული გაგებით კი – „მცირე ეკლესია“. კარგი ოჯახი ქვეყნის გადარჩენის გარანტიაა. მრავალშვილიანობა უდიდესი სიკეთეა.

2014 წლის სააღდგომო ეპისტოლე

ნამდვილი ბედნიერების საიდუმლო ღმერთისა და მოყვასის სიყვარულში მდგომარეობს.

შვილები თავიდანვე ძლიერ პიროვნებებად უნდა აღვზარდოთ. პირველ რიგში შვილებს ღვთის სიყვარული და იმედი შთავუნერგოთ. მშობლების პირად მაგალითს უდიდესი ძალა და მნიშვნელობა აქვს. ქართველი ქალი ოჯახის დედა-ბოძია.

სახელმწიფოს ვალდებულებაა ბავშვების დაცვა მავნე ზეგავლენებისაგან.

2016 წლის სააღდგომო ეპისტოლე

ჩვენს მიზნად უნდა იქცეს ცოდვასთან სრული განშორება და აზროვნების და ცხოვრების წესის შეცვლა. მუდმივად უნდა ვლოცულობდეთ და უფალს ვუხმობდეთ. გაჭირვების ჟამს უფალსვე უნდა მივმართოთ, სულიერი ღვანლი განვაძლიეროთ და პრობლემები მალევე დაიძლევა.

აუცილებელია მცირე ბიზნესის განვითარება, სოფლის მეურნეობის აღორძინება და მოსახლეობის დასაქმება. უნდა გაძლიერდეს ოჯახური მეურნეობები და წახალისდეს სხვა კერძო ინიციატივები.

სახელმწიფომ უნდა იზრუნოს ეკონომიკის განვითარებაზე. ეკონომიკის განვითარებით ხალხში შრომის სიყვარული აღდგება და ქვეყანაც აღორძინდება.

2017 წლის სააღდგომო ეპისტოლე

ქრისტეს მადლითა და ძალით აღვსილთ ძალგვიძს ჯოჯოხეთისა და სიკვდილის დამარცხება. მაცხოვრის მეორედ მოსვლისას და საყოველთაო განკითხვისას სიკვდილი საბოლოოდ განქარდება, მატერიალური ცხოვრებაც დასრულდება და ყოველი ადამიანის სულიც, თავის უნიკეთო სხეულთან შეერთებული საბოლოო ხვედრს განიკუთვნებს. მართალთ მოელის მარადიული ნეტარება, ცოდვილთ – მარადიული სატანჯველი.

ეკლესიის მეოხებით, ახლობელთა მხურვალე ლოცვით, წუთისოფლიდან გასულთა სახელზე აღსრულებული ქველმოქმედებით შესაძლებელია თვით ჯოჯოხეთიდან გამოვიხსნათ გარდაცვლილთა სულები.

2018 წლის საშობაო ეპისტოლე

მსოფლიოში მიმდინარე პროცესების შედეგად, ღვთის მადლის გარეშე დარჩენილი კაცობრიობა და ცალკეული ადამიანები უფსკრულის წინაშე აღმოჩნდნენ.

აუცილებელია, შემუშავდეს ისეთი ნარკოპოლიტიკა, რომელიც ახალგაზრდებს დაიცავს და შექმნის უარყოფით განწყობას ამ უმძიმეს სენთან მიმართებით. უნდა აშენდეს ნარკომანთა სარეაბილიტაციო ცენტრები.

ქვეყანა დემოგრაფიული კატასტროფის წინაშე დგას და ყველას განსაკუთრებული სიფრთხილე და წინდახედულება გვმართებს.

2018 წლის სააღდგომო ეპისტოლე

ღვთისგან გაუცხოებული ცხოვრების წესით გამოწვეულმა პრობლემებმა ჩვენს დროში განსაკუთრებული სიმწვავე შეიძინა. ეკლესიაზე შემოტევით ცდილობენ, შეურყიონ ხალხს მისდამი სიყვარული. უფლის სამეფო დედამიწაზე ქრისტეს ეკლესიაა. ჩვენი უმთავრესი მიზანი, ამოცანა და მოვალეობა ცათა სასუფეველის მიღწევაა.

აუცილებელია აბორტის, როგორც უმძიმესი ცოდვის, საწინააღმდეგო განწყობის შექმნა და მრავალშვილიანი ოჯახების დასახმარებლად ქმედითი ნაბიჯების გადადგმა.

ჩვენთვის მისაღები უნდა იყოს საზოგადოების მოწყობის ისეთი წესები, რაც ცათა სასუფეველთან არ დაგვაპირისპირებს. დეზორიენტირებული საზოგადოება ქაოსისა და სახელმწიფოებრივი დეგრადაციის მორევში აღმოჩნდება.

ქვეყნის შენების საქმეში ეკლესია და სახელმწიფო აუცილებლად უნდა თანამშრომლობდნენ და ეს ურთიერთობა შეიძლება შეედაროს ადამიანის სულისა და სხეულის კავშირს.

2019 წლის საშობაო ეპისტოლე

განსაკუთრებული ზრუნვა გვმართებს მომავალ თაობაზე. მოსწავლეები ეროვნული სულისკვეთებით უნდა აღიზარდონ, რათა ღირსეულ მოქალაქეებად ჩამოყალიბდნენ. სახელმწიფომ და სკოლამ უნდა იტვირთონ სწავლებისა და აღზრდის ფუნქცია.

ოჯახი, ანუ მცირე ეკლესია ურთიერთპატივისცემასა და სიყვარულს უნდა ეფუძნებოდეს. ცოლ-ქმრისთვის დიდი მნიშვნელობა აქვს მოძღვრის ყოლას.

2019 წლის სააღდგომო ეპისტოლე

იესო ქრისტე გახდა დასაბამი კაცობრიობის მკვდრეთით აღდგომისა. მაცხოვრის მეორედ მოსვლის შემდეგ სიკვდილი აღარ იარსებებს და იქნება ახალი ცა და ახალი ქვეყანა.

ჩვენი რწმენა, სიყვარული და ცხოვრების წესი განსაზღვრავს როგორც პირადად ჩვენს მომავალს, ასევე ქვეყნის და მსოფლიოს ხვედრსაც. სინანულის უდიდესი საიდუმლოსა და გულწრფელი აღსარების მაღლით უფალი ღირსგვყოფს წმინდა ზიარების დაუსჯელად მიღებასა და ცოდვების აღბრუნებას.

ნებისმიერი ღირსეული პიროვნებისთვის სამშობლოს ისტორიის ცოდნა აუცილებელი პირობაა; სახელმწიფოსთვის კი, – სიძლიერის ერთ-ერთი მთავარი გარანტი.

განმდრთობა არის ნებისმიერი ადამიანის მთავარი დანიშნულება, უფლისმიერი მოწოდება, რომლის წინაშე ყველა სხვა მიწიერი ზრუნვა, სურვილი და განსაცდელი უნდა გაუფერულდეს.

2020 წლის სააღდგომო ეპისტოლე

ჭეშმარიტი რწმენისა და მონდომების მეშვეობით ქრისტიანი დაძლევეს ცხოვრებისეულ განსაცდელებს, შეცდომებსა და დაცემებს, მიაღწევს წინსვლას, განწმენდას და აუცილებლად მოიპოვებს გამარჯვებას.

აღდგომის დიდებულ დღეს უფერულდება განსაცდელი, რომელსაც ამჟამად ჩვენი ქვეყანა და მსოფლიო მოუცავს და ყველას ასე აშფოთებს. კოვიდ-პანდემიამ დაგვანახა, რომ საქართველოსთვის, პირველი რიგის ამოცანად იქცა ადგილობრივი წარმოებისა და სოფლის მეურნეობის აღორძინება. ახალი ვირუსის პრობლემამ პლანეტის მოსახლეობის უდიდეს ნაწილში დიდი შიში დანერგა და მათი მზერა ღვთისკენ მიმართა. ჩვენ არ უნდა შეგვეშინდეს განსაცდელის. ქრისტიანი პრობლემებს მაღლიერებით იღებს, ყველაფერში ღვთის ხელს ხედავს და ცდილობს გამოძებნოს სწორი გამოსავალი არსებულ ვითარებაში.

მთავარია, შევინარჩუნოთ ზომიერება, სულის სიმშვიდე და ღმერთთან სიახლოვის სიხარული, რაც ლოცვით და რწმენით მიიღწევა. არ უნდა შევშინდეთ და ყველაფერში ავიღოთ სარწმუნოების ფარი, რითაც შევძლებთ ბოროტების გახურებულ ისართა დაშრეტას.

სარწმუნოების გარეშე შეუძლებელია სათნო ვეყოთ ღმერთს. მაღლობა უფალს, საქართველოში მრევლთან ერთად ტაძრებში წირვა-ლოცვა არ შეჩერებულა, არც აღდგომის ღამეს.

2021 წლის საშობაო ეპისტოლე

უფალმა ადამიანი შექმნა განდრთობისათვის, ღვთაებრივ სიკეთეთა მიღებისა და ღვთის წინაშე მარადიული ნეტარი ცხოვრებისათვის. უმთავრესია საკუთარ თავში განწმენდა საღვთო ხატებისა და მიმსგავსება ღვთისა.

დღეს ჩვენთანაც და მთელ მსოფლიოშიც ბაბილონსა და ნინევიას ემსგავსება ცხოვრება. ხდება წახალისება თავშეუკავებლობის, გარყვნილების, ცილისწამების, სიცრუის, ავსიტყვაობის, უზნეობის, მორწმუნეთა გრძნობების შეურაცხყოფის, ათეიზმის, ხოლო ამის მოქმედთა მიმდევრობა მისაბაძ საქმედ ითვლება.

ღმერთი სხვადასხვა გზით გვწვრთნის და საუფლო დიდებისთვის გვამზადებს, ამიტომ ყველაფრისთვის უნდა ვმადლობდეთ მას. პრობლემები, რაც პანდემიამ დღევანდელ მსოფლიოს მოუტანა, ღვთის დაშვებით მოხდა. ვირუსის უცნაურმა ბუნებამ აიძულა ადამიანები გარკვეულ რეგულაციებს დამორჩილებოდნენ. ეს აუცილებელია, მაგრამ აუცილებელია თითოეული ჩვენგანის ღმერთთან მეტი სიახლოვეც, რადგან არავინ იცის, რას მოგვიტანს ხვალისდელი დღე.

ბიბლია შეგვაგონებს: „შვილო, შენს სწეულებაზე თვალს ნუ დახუჭავ, არამედ შეევედრე უფალს და განგკურნავს. განაგდე ცთუნება და გაისწორე ხელი და გული განიწმინდე ყოველგვარი ცოდვისგან“

2021 წლის სააღდგომო ეპისტოლე

სულიერ ფასეულობებს ემყარება ნებისმიერი მინიერი სახელმწიფო, რის გამოც იგი ზეციური ხელმწიფების თავისებურ აჩრდილს წარმოადგენს. ამიტომაც ხელისუფლება რამდენადაც ხელს შეუწყობს სულიერების აღორძინებას, მით უფრო განმტკიცდება ქვეყანა.

თუ დავიცავთ ზეციური მეუფის, მაცხოვრის, კანონებს, შევძლებთ ამქვეყნადვე გავხდეთ ცათა სასუფევლის მოქალაქენი, რათა, გარდაცვალების შემდეგ, დავიმკვიდროთ იგი და მარადიულად ღვთის დიდებაში დავრჩეთ, განურჩევლად იმისა, რომელ ქვეყანაში ვმკვიდრობთ და როგორ ვინახავთ. უფლის მსგავსად, თავგანწირული, უშურველი სიყვარულით უნდა შევიყვაროთ მოყვასი.

ათეისტური თანამედროვე აზროვნება სხვა რეალობის შესაქმნელად ემზადება და ცდილობს კონტროლისა და ძალაუფლების ახალი, აქამდე უცნობი ფორმები დაამკვიდროს. თანამედროვე პოსტ-ჰუმანისტურ მსოფლიოში და, კერძოდ, საქართველოში გარკვეული ძალების მიერ მიზანმიმართულად ხდება ზოგადად არსებული ნორმების რღვევა და ყოველგვარი ეროვნული, რელიგიური და ზნეობრივი ფასეულობების დაკნინება-ამოძირკვა-გაქრობა.

ტექნიკური მიღწევები უღვთო და სულიერებისაგან დაცლილი პიროვნებების ხელში სავალალო შედეგებამდე მიგვიყვანს. ამასთან, საერთო ეკონომიკური გაჭირვებიდან ქვეყანა ათწლეულებია ვერ გამოდის.

გამოსავალი შემდეგშია: მთელი არსებით უნდა მივიქცეთ ღვთისკენ – ყოვლადწმინდა სამებისკენ და ჩვენი ცნობიერება მის უზენაესობას დავუმორჩილოთ. ამასთანავე, რაკი ღვთისაგან ყველაფერი სიყვარულით და სიყვარულისთვის შეიქმნა, ასეთივე გრძნობით უნდა ვუპასუხოთ შემოქმედს და გარე სამყაროსაც.

2022 წლის საშობაო ეპისტოლე

ჩვენში რომ მოხდეს სინერგია, აუცილებელია, შევძლოთ საკუთარი თავისა და ღმერთის, ჩვენი შესაძლებლობისამებრ, შეცნობა.

დღევანდელ მსოფლიოში უმთავრესი აქცენტი ყველას მიერ გადატანილი უნდა იქნას ადამიანზე და ყველაფერი უნდა გაკეთდეს იმისათვის, რომ წინა პლანზე წამოიწიოს იმ ღირებულებებმა, რაც მას შემოქმედთან დაახლოებს; ზეადამიანად გახდომის ამპარტავნული სურვილი კი დაღუპვის წინაპირობად გვექცევა.

მორწმუნეთათვის ეს ნიშნავს მცნებების დაცვით უფლის მიმსგავსებას, მაღალზნეობრივ პიროვნებად ჩამოყალიბებას, ნიშნავს ღვთის სადიდებლად სხვისთვის ცხოვრებას, რათა შემდეგ ცათა სასუფევლის მკვიდრნი გავხდეთ და მარადიულად ღმერთთან ვმყოფობდეთ. საკუთარ ცოდვათა შემცნობი ადამიანი ფრიად სათნოა ღვთისთვის.

არის საერთო განსაცდელებიც. მაგალითად, დღეს პანდემიაა ასეთი. ხალხი დაითრგუნა მუდმივი უარყოფითი ინფორმაციით, ჩაკეტვით, სიკვდილიანობით ... მართალია, მსხვერპლი დიდია და სიფრთხილე ყოვლად აუცილებელი, მაგრამ სასონარკვეთას არ უნდა მივეცეთ და არც შევშინდეთ. უნდა განგვაძტკიცოს რწმენამ იმისა, რომ გარდაცვალება არ ნიშნავს არსებობის შეწყვეტას, რად-

გან ადამიანის სული უკვდავია. მთავარია, სულიერი სიკვდილის, მარადიული ტანჯვის მსხვერპლნი არ გავხდეთ.

უნდა ვისწავლოთ საკუთარი თავის გარედან შეხედვა, ჩვენი ქმედებების სხვისი თვალთ შეფასება და ობიექტური განსჯა. სწორად მოიქცევი, თუ შეძლებ, იაზროვნო ისე და აკეთო ის, რაც მარადიული ცხოვრებისთვის იქნება სარგებლის მომტანი. ამიტომაც, ორიენტირად ღმერთი და მისი ღირებულებები აირჩიე, იგია მხოლოდ უცვალებელი, ზედროული და ჭეშმარიტი. შენ ხარ მონოდებული, რათა იყო შემოქმედის თვალშეუდგამი ნათლის თანაზიარი.

2022 წლის სააღდგომო ეპისტოლე

უდიდეს გულისტკივილს იწვევს დღეს მსოფლიოში მიმდინარე ომები, განსაკუთრებით ჩვენს მეზობლად, რომელსაც რუსეთი აწარმოებს უკრაინაში, სადაც ადგილი აქვს შემზარავ ფაქტებსა და უმძიმეს სისასტიკეს. ამიტომაც, ყველას გვმართებს განსაკუთრებული ლოცვა და ძალისხმევა მშვიდობისათვის.

ამჟამად არსებული მდგომარეობა კი ისეთია, როდესაც აღარავინ იცის, ხვალინდელი დღე რას მოიტანს და მოვლენები როგორ განვითარდება; პროცესები შეიძლება მალე დასრულდეს, ან ხანგრძლივ დაპირისპირებაში გადაიზარდოს, ან, შეიძლება, ყველანი გლობალური კატასტროფის წინაშე აღმოვჩნდეთ, რაც, ბუნებრივია, საყოველთაო შიშს ბადებს.

ურთულესი ვითარებიდან უფალს მრავალჯერ დაუხსნია კაცობრიობა; მთავარია, უმძიმეს მდგომარეობაშიც არ დავკარგოთ ადამიანური ღირსებები, არ დავკარგოთ რწმენა და სასოება შემოქმედისა. ლოცვას უდიდესი მნიშვნელობა აქვს. არსებობს მარტივი ლოცვა, რომელიც დიდად შეეწევა ადამიანს, თუკი რწმენით აღასრულებს მას. ეს არის „უფალო, შეგვიწყალებ“ . თქვენი ყოველდღიური ლოცვების გარდა, იმეორეთ იგი გულში ყველგან და ყოველთვის, სადაც არ უნდა იყოფებოდეთ.

ადიდეთ ღმერთი თქვენი სხეულით და თქვენი სულით, რომელნიც არიან ღვთისან (1 კორინ. 6, 19-20); იღვანეთ, რომ, წუთისოფელში თქვენი დროებითი მყოფობა ზესთასოფელში დაუსრულებელი მყოფობის წინაპირობად იქცეს, იცხოვრეთ მარადიული სიცოცხლისათვის, იცხოვრეთ ქრისტესთვის!

დასკვნა

მთლიანობაში, დაბეჯითებით შეგვიძლია განვაცხადოთ, რომ ღმერთის, სამშობლოს და ადამიანის სიყვარულით აღსავსე, თავისი საღვთისმეტყველო-სამოძღვრო შემოქმედებითა და დაუცხრომელი, თავდადებული მოღვაწეობით, სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი ილია II წარმოგვიდგება, როგორც სოციალურ-ეკონომიკური განვითარებისა და მართვის კომპლექსული ეროვნული და გლობალური პრობლემატიკის მართლმადიდებლური სინერგიული გააზრებისა და შესაბამის ქმედებათა მასწავლებელი; სულიერი მოძღვარი და წინამძღოლი სინერგიული მონოდებებით და დალოცვით: შეიცან თავი შენი! ღმერთი, სამშობლო, ადამიანი! ქართველნო, ერთად ღვთისაკენ! ვიცხოვროთ ერთმანეთისთვის! იხარეთ ერთავ სოფელსა შინა!

ლიტერატურა:

1. გ. შიხაშვილი. სინერგიული სოციალურ-ეკონომიკური განვითარებისა და მართვის თემატიკა საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის ილია II-ის ეპისტოლეებში. თბილისი, „მერიდიანი“, 2021, 448 გვ.

„Get to know yourself“ – the Teachings of Catholicos-Patriarch Ilia II of Georgia on the Synergistic Development and Management of Society

Giorgi Shikhashvili

Doctor of Economics, Visiting Professor at TSU

SUMMARY

The article reflects the teachings of the Orthodox Church on the synergistic development and management of society, conveyed in his epistles by His Holiness and Beatitude Ilia II during his tenure on the patriarchal throne.